

64 Конституції України, не може бути обмежене. Таким чином, положення частини першої ст. 55 Конституції України закріплює одну з найважливіших гарантій здійснення як конституційних, так і інших прав та свобод людини і громадянина.

Крім того, Конституцією України передбачає право кожного після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом яких є Україна.

Отже, підсумовуючи вище сказане, слід зробити висновок, що після проголошення незалежності України у ній відбулися значні зрушення у процесі усвідомлення, функціонування та розвитку прав та свобод людини і громадянина.

Гарантом непорушності адміністративно-правових відносин з боку публічної адміністрації та інших осіб є адміністративно-правовий захист прав, свобод і законних інтересів фізичних та юридичних осіб.

Забезпечення адміністративно-правового захисту прав людини покладено на адміністративний суд який становить собою орган судової влади уповноважений здійснювати правосуддя в адміністративних справах, шляхом вирішення справ адміністративної юрисдикції.

Законодавство, яке забезпечує право на захист в адміністративному суді, продовжує розвиватися і вдосконалюватися з урахуванням міжнародно-правових стандартів.

Ефективний судовий захист прав людини і громадянина є одним із головних показників демократизації суспільства, складовою прав і свобод людини і громадянина та їх гарантій, способом утвердження і забезпечення прав і свобод людини.

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ У СФЕРІ ОСВІТИ

Бізан Т.В., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: к.ю.н., доцент, професор кафедри загальноправових дисциплін ННІПП НАВС Грянга Г.В.

Історія розвитку суспільства свідчить, що однією з пріоритетних цінностей, які забезпечують його прогрес, є освіта. Вона має практичну значущість у всіх сферах життєдіяльності людини – від засвоєння зразків культури до професійного використання в різних формах праці. Суспільство у своїх освітніх, культурних програмах докладає величезних зусиль для подолання незаниханих раніше проблем, але що далі, то більше вони загострюються. Тому осмислення місця і ролі людини в сучасному освітньому просторі є дуже важливою науковою проблемою.

Публічне адміністрування сфери освіти здійснюється через систему публічних органів – органів виконавчої влади. Адміністрування даною сферою здійснюється системою державних та недержавних органів (яким делеговано державні повноваження).

Треба зазначити, що до системи публічних органів управління освітою в Україні належать, зокрема, такі, як: спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у галузі освіти; центральні органи виконавчої влади України, яким підпорядковані навчальні заклади; центральний орган виконавчої влади у галузі освіти Автономної Республіки Крим; місцеві органи державної виконавчої влади та підпорядковані їм органи управління освітою.

Сьогодні публічні органи управління (публічна адміністрація) здійснюють різні функції щодо задоволення потреб людини та громадянина, зокрема, і в сфері освіти.

Так, єдиним органом законодавчої влади в Україні є парламент – Верховна Рада України, до виключних повноважень якої входить і прийняття законів що мають найвищу юридичну силу і яким повинні відповідати нормативно-правові

акти всіх інших державних органів. Саме Верховній Раді України належить утвердження конституційних положень та основ в сфері освіти.

Парламентський контроль за додержанням конституційних прав і свобод людини та громадянина, здійснює Уповноважений Верховної Ради України з прав людини. Частина третя ст. 55 Основного Закону нашої держави проголошує, що «кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини».

У щорічній доповіді омбудсмена Верховній Раді України «Про дотримання та захисту прав і свобод людини» зазначено, що державою здійснено цілий ряд заходів з метою розвитку освіти та запропоновано пропозиції щодо підвищення якості та забезпечення освіти. До яких належать: прийняття низки нормативно-правових актів, які регулюють відносини в сфері освіти; дотриманням прав інвалідів у даній сфері та ін. Проте є і негативні моменти в сфері отримання освіти та фахової підготовки інвалідів. Основними з них є недоступність приміщень навчальних закладів у зв'язку з тим, що не створено елементарних умов для доступу та перебування в них осіб з обмеженими можливостями. Тому державна політика повинна бути спрямована на створення рівного доступу громадян, в тому числі й інвалідів, до здобуття освіти, який забезпечується шляхом: забезпечення доступності освіти у державних та комунальних навчальних закладах (створення умов для інвалідів); розвитку цілісної міжгалузевої багаторівневої системи закладів різних типів і профілів для забезпечення розвитку здібностей і таланту обдарованих дітей та молоді, а також задоволення потреб населення у додаткових культурно-освітніх, дослідницьких, спортивно-оздоровчих та інших послугах; розроблення змісту й методичного забезпечення відповідно до можливостей дітей з особливими потребами, індивідуалізації та диференціації навчання обдарованої молоді; створення системи підготовки та підвищення кваліфікації педагогічних та керівних кадрів. Органи виконавчої влади, відповідно до повноважень, визначених законом та іншими правовими актами, забезпечують адміністрування в галузі освіти, зокрема, регулювання сфери освіти і фахової підготовки інвалідів.

Серед органів виконавчої влади необхідно виділити роль Міністерства освіти і науки України яке бере участь у визначенні державної політики в сфері освіти та науки, її розробленні, реалізації та забезпеченні контролю за реалізацією останньої. Даний орган спрямовує та координує діяльність у цій сфері інших органів виконавчої влади, виконує всі встановлені для нього функції центрального органу виконавчої влади з управління освітою. Отже, як бачимо, спеціально уповноважений орган в сфері освіти наділений цілою низкою загальних та спеціальних повноважень в сфері освіти взагалі, включаючи освіту та фахову підготовку інвалідів. Проте, проблемі розвитку освітнього потенціалу освіти інвалідів в Україні, питанням прогнозування та визначення перспектив і пріоритетних напрямів розвитку даної сфери до потреб особистості, суспільства та держави, на нашу думку приділено не достатньо уваги.

ПРАВА ЛЮДИНИ В АДМІНІСТРАТИВНОМУ ПРИМУСІ

Асатрян Р.К., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: к.ю.н., доцент кафедри адміністративного права і процесу НАВС Чорна В.Г.

Невід'ємною складовою системи методів державного управління суспільством є метод примусу. Вказаний метод належить до найбільш жорстких засобів впливу, тому в діяльності органів управління та їх посадових осіб примус застосовується, як правило, у поєднанні з іншими управлінськими прийомами. Авторитарність даного методу незаперечна, проте, нині немає жодної держави, яка б використовувала його як найнеобхідніший засіб управління своїми справами.